

عادت

عادت عبارت است از يك کیفیت راسخ در نفس یا هیأت مکتسبه که به صاحب خود امکان می‌دهد بعضی افعال را به سهولت ادا کند یا اثر بعضی عوامل خارجی را به آسانی تحمل کند. این کیفیت اگر زودگذر باشد **حالت** نامیده می‌شود و اگر با سختی زایل شود **ملکه** نامیده می‌شود.

فهرست مندرجات

۱ - منبع

منبع

خاتمی، احمد، فرهنگ علم کلام، ص ۱۵۵